

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Țurcan Iulian XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 30.07.2018 – până la 12.11.2018

instanța de apel:

de la 30.11.2018 – până la 20.03.2019

instanța de recurs ordinar:

de la 19.06.2019 – până la 31.07.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 12 noiembrie 2018, *examinând cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Țurcan Iulian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018, stabilindu-i lui Țurcan Iulian pedeapsă definitivă pe un termen de 1 an 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4.000 lei.

În temeiul art. 87 Cod penal, pedepsele stabilite, urmând a fi executate de sine stătător.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la Țurcan Iulian în beneficiul statului a sumei de 83,52 lei în calitate de cheltuieli judiciare a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că: Țurcan Iulian, la data de XXXXX,

în jurul orei 21:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat cu scopul violării ilegale a domiciliului, fără acordul și împotriva voinței proprietarului, a pătruns în gospodăria situată în sat. Mihăileni ce aparține lui XXXXX Tatiana, unde aflându-se ilegal în gospodăria ultimei aproximativ 20 minute, l-a numit cu cuvinte necenzurate pe fiul acesteia XXXXX Denis și la cerința stăpânei de a părăsi gospodăria nu a reacționat, după care s-a apropiat de XXXXX Tatiana și a amenințat-o cu un lanț de fier și cu aplicarea violenței fizice.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, la data de 27 noiembrie 2018, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea referitoare la pedeapsa aplicată și soluționarea chestiunii legate de încasarea cheltuielilor judiciare, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Țurcan Iulian să-i fie stabilită pedeapsă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Țurcan Iulian, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 2 luni și amendă în mărime de 200 unități convenționale. De a încasa din contul lui Țurcan Iulian cheltuielile judiciare în sumă de 83,52 lei. În rest, sentința a o menține.

3.1. În motivarea apelului a invocat că:

- prin sentința adoptată, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă mai blândă și incorectă;

- argumentele invocate de către instanță nu corespund în totalitate circumstanțelor de fapt constatate, iar pedeapsa stabilită este vădit neproportională celor comise de către inculpat și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal;

- sancțiunea art. 179 alin. (2) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 140 la 240 ore, sau cu închisoare de până la 3 ani;

- sunt întemeiate concluziile instanței de fond privind încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei definitive, instanța incorect a calculat pedeapsa necesară spre executare în calitate de sancțiune penală și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă mai blândă și incorectă, prevăzută de dispoziția art. 84 alin. (4) Cod penal;

- în cadrul urmăririi penale a fost dispusă și efectuată testarea alcoolscoptică costul căreia constituie 41,72 lei, de asemenea au fost folosite 60 file A4, tapate la calculator în valoarea de 10,80 lei și 100 file A4, tapate la calculator în valoarea de 31 lei, iar în total suma de 83,32 lei;

- instanța de judecată a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă totală de 83,32 lei, deși acuzatorul de stat a solicitat ca acestea să fie încasate din contul inculpatului;

- poziția instanței este una complet eronată, legea fiind interpretată și aplicată greșit, atâta timp cât instanța s-a bazat pe un articol din Codul de procedură penală și a nesocotit alte prevederi ale legislației procesual-penală;

- anumite excepții de la regulă sunt și ele expres arătate la art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, însă aceste excepții nicidecum nu se referă la cazul din speță, care este contestat de acuzatorul de stat;

- prevederile art. 229 Cod de procedură penală, au caracter special, față de celelalte prevederi și se aplică corespunzător, și cu prioritate;

- statul și-a asumat obligația pozitivă de a proba vinovăția unei persoane și în acest scop, la o anumită etapă a procesului penal, a suportat anumite cheltuieli judiciare, care ulterior, în cadrul probării vinovăției și condamnării persoanei în condițiile art. 299 Cod de procedură penală, urmează a fi încasate de la condamnat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Țurcan Iulian recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.05.2018, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4.000 lei, pedepsele urmând a fi executate de sine stătător.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță, deși a judecat cauza penală în privința lui Țurcan Iulian în baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor

art. 364¹ Cod de procedură penală, nu a respectat prevederile legale ce țin de stabilirea pedepsei inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate. Totodată, instanța de fond, deși corect a stabilit categoria pedepsei aplicate inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată, eronat a aplicat termenul pedepsei și nu a motivat neaplicarea altor pedepse prevăzute de legislator la sancțiunea art. 179 alin. (2) Cod penal și nu a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis fapta fiind în vârstă de până la 21 ani. La fel, prima instanță greșit a aplicat pedeapsa în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, privind aplicarea pedepsei pentru cumul de infracțiuni, agravând situația inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, infracțiunea comisă de către inculpatul Țurcan Iulian, prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 550 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 140 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă cu închisoare, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, se stabilesc noi limite a pedepsei date, în cazul dat limita minima este de 4 luni, iar limita maximă este de 1 an închisoare, deci în limitele date instanța de judecată urma să stabilească pedeapsă inculpatului, pentru infracțiunea comisă.

Prin urmare, ținând cont de dispoziția art. 70 alin. (3¹) Cod penal, instanța de apel a considerat că, prima instanță a omis faptul că inculpatul a comis infracțiunea până a atinge vârsta de 21 ani, în legătură cu ce a ajuns la concluzia de a admite apelul declarat de procuror, inclusiv din oficiu, cu casarea parțială în latura dată a sentinței, cu adoptarea unei hotărâri noi, privind stabilirea pedepsei inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, dar nu mai puțin de 1 an 4 luni închisoare, precum și potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, în aspectul nominalizat.

În opinia instanței de apel, inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, deoarece ultimul nu este la prima abatere penală, se caracterizează negativ, fapt ce rezultă din caracteristica anexată la materialele cauzei, fapta incriminată fiind comisă cu aplicarea violențe fizice, la fel nu a achitat pedeapsa amenzii stabilită anterior.

Aplicarea amenzii față de inculpat nu poate fi admisă, deoarece inculpatul, de fapt, nu lucrează și nu a prezentat careva dovezi privind încadrarea la muncă, ce i-ar aduce venituri stabile.

Totodată, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată nu poate fi aplicată față de inculpat, deoarece nu există acceptul acestuia la aplicarea unei astfel de pedepse, condiție impusă de legislator.

În partea ce se referă la încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel a apreciat că, prima instanță nu a admis derogări de la procedura penală, soluția fiind una întemeiată și corectă, în legătură cu ce apelul declarat în latura respectivă a fost respins ca nefondat, temei de casare nefiind stabilite.

În sensul dat, instanța de apel a relevat că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin efectuarea acțiunilor procesuale, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului și nu poate fi pusă în seama condamnatului.

În atare situație, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect și motivat a decis respingerea solicitării procurorului în latura încasării cheltuielilor judiciare de la inculpat, totodată acuzarea fără careva temei legal în dovedirea circumstanțelor pe care le invocă drept temei al solicitării a depus apelul, motiv pentru care acesta în latura respectivă a fost respins ca nefondat.

De asemenea, de către instanța de apel au fost respinse criticile invocate în apel, precum că statul și-a asumat obligația pozitivă de a proba vinovăția unei persoane și în acest scop la o anumită etapă a procesului penal a suportat anumite cheltuieli judiciare, care ulterior, în cazul probării vinovăției și condamnării persoanei în condițiile art. 229 Cod de procedură penală, urmează a fi încasate de la condamnat. Aceste critici fiind apreciate ca declarative, în lipsa existenței bazei normative de punere în sarcina condamnatului a cheltuielilor, anume pentru efectuarea testării alcoolscopice a persoanei vinovate și a cheltuielilor pentru obiecte de birotică, solicitate de procuror, respectiv careva derogări din partea instanței de fond nu au fost admise la soluționarea chestiunilor enunțate de procuror.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, la data de 30 mai 2019, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului ordinar invocă:

- deși, instanța de apel a admis apelul procurorului, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, indicând că de fapt anume pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi stabilită inculpatului Țurcan Iulian, pe motiv că acesta nu este la prima abatere

penală, se caracterizează negativ, ceea ce rezultă din caracteristica anexată la materialele cauzei, fapta incriminată fiind comisă cu aplicarea violenței fizice, respectiv o altă pedeapsă mai blândă nu-și va atinge scopul pedepsei penale, însă instanța de al doilea grad de jurisdicție a încălcat flagrant normele penale ce țin de aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe;

- prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.05.2018, sentința Judecătorei Drochia sediul Rîșcani din 06.02.2017, prin care Țurcan Iulian a fost recunoscut vinovat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost casată parțial, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită s-a adăugat pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Nisporeni din 23.06.2016 și s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4.000 lei, pedepse ce urmează a fi executate de sine stătător, conform prevederilor art. 87 Cod penal;

- astfel, instanțele de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Țurcan Iulian, prin soluțiile adoptate incorect au stabilit mărimea pedepsei definitive, atât prin cumul parțial, cât și prin cumul total al pedepselor aplicate, ce urma a fi mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată;

- pedeapsa definitivă stabilită inculpatului Țurcan Iulian de către instanțele de judecată este vădit neproportională celor comise și urmărilor produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal;

- inculpatul Țurcan Iulian nu este la prima abatere, acesta fiind în conflict cu legea penală, iar pedepsele stabilite lui prin sentințele anterioare nu și-au produs efectul așteptat de corectare a acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

- în drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Recurentul invocă temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii și acesta expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Este întemeiată și critica procurorului în recurs privind nemotivarea admisă de către Colegiul penal al Curții de Apel, în ce privește aplicarea prevederilor art.70 alin.(3)¹ din Codul penal, circumstanță ce cade sub incidența pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Aici, deși instanța de apel a făcut trimitere la prevederile art.70 alin.(3)¹ din Codul penal, a reprodus doar conținutul aliniatului, însă nu a motivat necesitatea aplicării sau neaplicării acestor prevederi.

Analizând temeiurile invocate în coroborare cu argumentele expuse în hotărârea atacată, Colegiul penal lărgit desprinde incidența cazului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, întrucât a fost constatată aplicarea eronată a prevederilor legale la stabilirea pedepsei principale și definitive inculpatului Țurcan Iulian, fapt care generează dispunerea casării deciziei în această parte cu remiterea cauzei la rejudecare.

Potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, *inculpatul* care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală *beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare*, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Examinând cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, prima instanță a stabilit inculpatului Țurcan Iulian pedeapsa de **2 ani închisoare**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis,

iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018, stabilindu-i lui Țurcan Iulian **pedeapsa definitivă pe un termen de 1 an 6 luni**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4.000 lei.

Examinând apelul procurorului, instanța de apel a casat parțial sentința, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și a emis o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Țurcan Iulian recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **1 an 4 luni**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, **prin cumul total** al pedepselor aplicate prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.05.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de **1 an 4 luni**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4.000 lei, pedepsele urmând a fi executate de sine stătător.

Din materialele cauzei Colegiul pena lărgit constată că, prin **decizia Curții de Apel Bălți din 16.05.2018**, a fost casată parțial sentința Judecătorei Drochia sediul Rîșcani din 06.02.2017, prin care Țurcan Iulian a fost recunoscut vinovat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită s-a adăugat pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Nisporeni din 23.06.2016 și s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de **închisoare pe un termen de 6 luni**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4.000 lei.

În speță, urmează a fi menționat că potrivit **art. 179 alin. (2) Cod penal**, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale, cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei se pedepsesc cu amendă în mărime de la 550 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 140 la 240 de ore, sau cu **închisoare de până la 3 ani**.

Aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală la pedeapsa de 3 ani închisoare, se stabilește că limita maximă pentru

comiterea infracțiunii prevăzute **art. 179 alin. (2) Cod penal**, reprezintă 2 ani închisoare.

În opinia instanței de apel (f.d. 155) puse în discuția părților în ședința de judecată, în privința inculpatului urmează a fi aplicate și prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, potrivit cărora *la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime*. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Astfel pentru comiterea infracțiunii prevăzute art. 179 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, limita maximă a pedepsei reprezintă **1 an și 4 luni**, instanța de apel în acest sens corect a stabilit pedeapsa ce nu depășește limita maximă, însă ulterior aplicând prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, *prin cumul total* al pedepselor aplicate prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.05.2018, *i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 4 luni*, prin ce a comis o eroare întrucât prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.05.2018, s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de **6 luni închisoare**, astfel nici cumularea parțială nici totală a pedepselor de 1 an și 4 luni cu 6 luni închisoare, nu puteau forma pedeapsa definitivă de 1 an și 4 luni închisoare.

Astfel, instanța de apel a admis o eroare de drept care constă în modul greșit de calcul a pedepsei definitive, după cum este stipulat în art. 84 Cod penal, chestiune ce în cumul cu rezolvarea legalității examinării cauzei în procedură simplificată, urmează a fi soluționată de către instanța de apel la rejudecarea cauzei.

În temeiul celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, recursul ordinar declarat de către procuror este întemeiat, în speță regăsindu-se incidența temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, eroarea instanței de apel urmând a fi soluționată doar la rejudecarea cauzei de către instanța competentă de a judeca fondul cauzei.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în

strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea procurorului de apel și recurs, nominalizate și în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui **Țurcan Iulian XXXX**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 27 decembrie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena